

היו זמנים...

בלדה לקומתיים

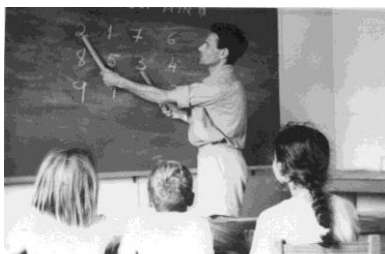
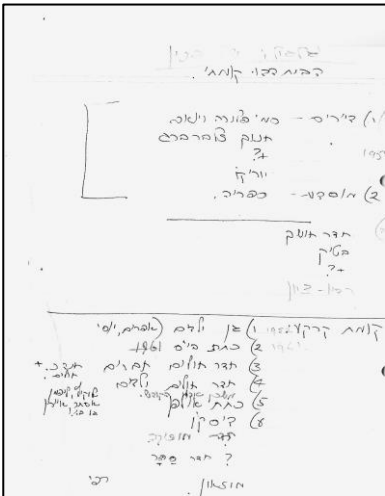
לפי עדות מתושבי כויכת, הבית אוכלס על ידי המוכתר ב"פרברי הכפר" כמה חודשים לפני הכיבוש; חדר גדול ואחד קטן בכל קומה ומדרגות חיצוניות. "הבית הדו-קומתי" שימש את הקיבוץ החדש מיומו הראשון ובמשך כ-75 שנה החליף ייעוד פעמים רבות כפי שנרשם ברשימה משנות ה-80, אך יותר מזה...

בעשור הראשון של הקיבוץ

- חדרי מגורים נפרדים על ידי מחיצות דיקט דק
- חדר חולים באחריות של ה"חובשת" חנה כהנא ובו הותקן בית שימוש כימי
- חדר חולים לילדים
- גן ילדים

בהמשך

- כיתת לימוד ראשונה של ילדי בית הספר
- חדר רדיו של ציון חבשוש בו הוא היה מדבר עם כל העולם וילדי הקיבוץ היו עולים אליו להזין...
- קיר סנפלינג עליו איתן עלומי היה מלמד את הילדים לטפס ולרדת על חבלים
- חדר לעבודות בטיק של רחל עינבר
- חדר חושך ומעבדת צילום
- אחסון ארון הקודש הנייד
- שירותי ביגוד
- כיתת אולפן
- דיסקו ראשון
- חדר מחיקה
- ספרייה
- מספרה
- ועוד...

מוזיאון ביומתו של רפי פרנקל ז"ל

ובשנים האחרונות